

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขออนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

สำนักปลัด อบต.

องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่จัดทำขึ้นเนื่องจากกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในปัจจุบันมีจำนวนของประเภทกิจการทั้งสิ้น ๑๓๖ ประเภท ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีจำนวนของประเภทกิจการเพิ่มขึ้นแล้ว ปัญหาปัจจัยเสี่ยงหรือมลพิษที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยพิจารณาจากปัญหาเหตุรำคาญ หรือข้อร้องเรียนจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ปัญหาปัจจัยเสี่ยงหรือมลพิษดังกล่าว หากผู้ประกอบการให้ความสำคัญโดยการปฏิบัติตามมาตรการหรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้น คาดว่าจะส่งผลกระทบลดลง รวมทั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขต้องมีส่วนร่วมในการกระตุ้นเตือนให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เกิดผลได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า จึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเล่มนี้ขึ้น โดยมุ่งเน้นให้กลุ่มเป้าหมายได้แก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข ผู้ประกอบการ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า หวังว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเจ้าหน้าที่ใช้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้เป็นอย่างดี

สารบัญ

	หน้า
หลักการและเหตุผล	๑
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๑
ระเบียบ กฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๑
เอกสารประกอบการยื่นขออนุญาต	๒
แผนภูมิขั้นตอนการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๓
รายละเอียดการดำเนินการ (ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ)	๔
ข้อบัญญัติตำบลเรื่องการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่	๕
บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม	๑๕
ภาคผนวก	๑๖

หลักการและเหตุผล

เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า สามารถดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขต

ครอบคลุมการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

ระเบียบ กฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. ข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗
๒. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการยื่นขออนุญาต

๑. สำเนาบัตรประชาชน
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน
๓. สำเนาทะเบียนบ้านของสถานที่ตั้งประกอบกิจการ พร้อมเอกสารแสดงสิทธิ ครอบครองหรือสัญญาเช่า
๔. แผนที่แสดงที่ตั้งสถานประกอบการ การระบุจุดตั้งสถานประกอบการ เพื่อติดตามตรวจเยี่ยม
๕. กรณีมอบอำนาจ
 - ๕.๑ หนังสือมอบอำนาจ
 - ๕.๒ สำเนาบัตรประชาชนผู้มอบอำนาจ
๖. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - ๖.๑ ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาคาร
 - ๖.๒ ใบรับรองการตรวจสุขภาพจากแพทย์ว่าไม่เป็นโรคติดต่อตามที่กำหนด กรณีประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหาร น้ำดื่ม เครื่องดื่ม น้ำแข็ง
 - ๖.๓. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามสมควรแก่กรณี ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งผู้ขออนุญาตทราบ

แผนภูมิขั้นตอนการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน (๑๐ นาที)

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน ให้ถูกต้อง ครบถ้วน (๑๐ นาที)

๓. เจ้าหน้าที่ตรวจด้านสุขลักษณะของสถานประกอบการตามข้อกำหนดในข้อบัญญัติ ให้ถูกต้อง ครบถ้วนไม่ก่อให้เกิดอันตราย ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ กรณีไม่ถูกต้องแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง ภายใน ๓๐ วัน

๔. เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียม (๑๐ นาที)

๕. ลงข้อมูลในทะเบียนผู้ประกอบการและติดตามตรวจด้านสุขลักษณะประจำปี และแจ้งให้มาต่ออายุใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมทุกปี (๒๐ นาที)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติควบคุมกิจการเลี้ยงไก่

พ.ศ. ๒๕๖๒

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงไก่

เหตุผล

โดยที่การดำเนินการเลี้ยงไก่ ที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดให้กิจการเลี้ยงไก่เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการเลี้ยงไก่ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินการเลี้ยงไก่ และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินการเลี้ยงไก่ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่าว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า และนายอำเภอศรีบรรพต จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“องค์การบริหารส่วนตำบล” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่” หมายความว่า สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภทไก่เนื้อ และไก่ไข่ โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

“ผู้ดำเนินการ”หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการเท่านั้น

“การเลี้ยงไก่” หมายความว่า การมีไก่ไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์เลี้ยง

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือการให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่าเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

หมวด ๑

บททั่วไป

.....

ข้อ ๖ ให้กิจการเลี้ยงไก่ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการกิจการเลี้ยงไก่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร มีผลใช้บังคับ บัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลบังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการกิจการปฏิบัติ

เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

.....

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อประชาชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า

๓๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า

๑๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง

ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ ตัว ต้องมี

ระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๕) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๑ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า

๒,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขังอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร และต้องมีการป้องกัน การไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัด ค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่เป็นสัดส่วนอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรทุกด้านที่มีแนวเขตติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันให้ใช้หลักเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องมีหนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดินทุกด้านที่ติดต่อกับแนวเขตที่ดินของผู้ประกอบกิจการและให้ผู้ประกอบกิจการจัดทำประชาคมในพื้นที่ใกล้เคียงกับสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่มีมาก่อนข้อบัญญัตินี้ประกาศใช้ให้ประกอบกิจการต่อไปได้โดยยกเว้นการปฏิบัติตาม ข้อ ๗,๘,๙,๑๐ และข้อ ๑๑ ห้ามมิให้มีการปลูกสร้างต่อเติมอาคารขึ้นมาใหม่

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงไก่และส่วนประกอบ

(๑) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงไก่

(๒) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นพื้นที่แน่นหรือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปียกชื้นไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

(๓) หลังคาหรือฝ้าเพดานต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้นถึงมุมเสาที่เป็นฐาน อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

(๔) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบายไม่อึดเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

(๖) โรงเรือนเลี้ยงไกระบบเปิดต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคและต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

(๗) โรงเรือนเลี้ยงไกระบบเปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละอองและก๊าซต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

(๘) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองและมีความกว้างที่เหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งนำผลผลิตเข้าหรือออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

(๙) สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายซากไก่ พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่างๆต้องจัดเป็นสัดส่วน มีความมั่นคง แข็งแรง และถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐) บริเวณประตูทางเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรคโดยวิธีต่างๆเช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าโรค หรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

ข้อ ๑๖ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหารสัตว์

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๒) จัดให้มีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ภาชนะบรรจุอาหารไก่ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อไป

(๔) จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๗ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

(๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือมีขั้นตอนที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนระบบปิดต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

(๒) น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการ ต้องเป็นน้ำที่สะอาดเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ปราศจากการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือน และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน โดยมีระบบสำรองน้ำไว้ในกรณีฉุกเฉิน

(๓) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มสำหรับบริการผู้ปฏิบัติงาน อย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

ข้อ ๑๘ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติ

(๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ส่งคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นโรคติดต่อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส หัด คางทูม ไข้หวัด ไรส์ตับอักเสบบวม โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแลด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้โดยผ่านการอบรมการจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและ สุขวิทยาส่วนบุคคล

(๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย การป้องกันตนจากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์แมลงพาหะนำโรค

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงไก่จะต้องปฏิบัติดังนี้

(๔.๑) อาบน้ำ สระผม ขำระล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๔.๒) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และล้างมือก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม และโรงเรือน

(๔.๓) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการจัดไว้ให้ โดยต้องเป็นรูปแบบที่มีความสะอาดและเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔.๔) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(๔.๕) ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรพักอาศัยในโรงเรือน

ข้อ ๑๙ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

(๒) กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผู้ประกอบการต้องมีการกักน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้มีน้ำเสียหรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก

(๓) ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรคไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

(๔) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม เพียงพอโดยมีการคัดแยกตามประเภทของมูลฝอย

(๕) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นด้วยวิธีการนั้น ห้ามนำไปทิ้งในสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ในกรณีที่มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผู้ประกอบการต้องจัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้ายมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) ต้องมีการจัดการกำจัดภาชนะบรรจุเคมีหรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้วอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม อ่างล้างมือที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษาความสะอาดเป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๐ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่ง

(๑) ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งต้องอยู่ในสถานที่ปลอดภัยและสะอาด

(๒) ยานพาหนะทุกชนิดที่เข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องแล่นผ่านระบบการฆ่าเชื้อต่างๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อ โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคกับยานพาหนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นตามเอกสารกำกับการใช้

(๓) ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเก็บขนมูลไก่และวัสดุรองพื้นนอกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องทำการปิดคลุมด้วยผ้าใบหรือวัสดุอื่นใดอย่างมิดชิดไม่ให้มีการตกลงร่วงไหลหรือยื่นล้ำออกจากยานพาหนะ

(๔) อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้ในการขนส่งไก่ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำและได้รับการฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

ข้อ ๒๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องมีระบบป้องกันและควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่และควบคุมโรคให้สงบไม่ให้แพร่ระบาดออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามกฎหมายด้วยโรคระบาดสัตว์

(๒) จัดให้มีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพและอยู่ในสถานที่พร้อมใช้งานภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

(๓) หลังนำไก่ออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงไก่และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนเลี้ยงไก่ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗-๒๑ วันตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๔) เมื่อพบไก่ป่วย ต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ใช้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วนและดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากโรคระบาดจากไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำรวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๕) การทำลายซากไก่เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ให้ดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๕.๑) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม เผาซากจนหมด และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๕.๒) การทำลายโดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึงไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยปูนขาวบนส่วนต่างๆ ของซากไก่จนทั่ว และให้ฝังซากไ้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรหรือหากซากไ้มีจำนวนมากให้ทำให้ทำการพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรซึ่งการฝังกลบนี้ต้องสามารถป้องกันการคืบเซี่ยของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากไ้ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงไก่ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

(๕.๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๒๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

(๑) จัดให้มีห้องหรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือ อักศิภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ โดยต้องจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และแสดงป้ายชื่อ ชนิดหรือประเภทสารเคมีที่ จัดเก็บอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ระดับความเข้มข้นก๊าซแอมโมเนียบริเวณสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง การทำงานต้องไม่เกิน ๕๐ พีพีเอ็ม

(๓) จัดให้มีการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่มิให้เป็นเหตุ รำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางที่สถาน ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ใช้สัญจร

(๔) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงานในสถาน ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น แว่นตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุม ร้องเท้า เป็นต้น

(๕) เมื่อผู้ดำเนินการ จะดำเนินการเปิดเล้าไก่เพื่อจับไก่จำหน่ายให้แจ้งองค์การบริหารส่วน ตำบลเขาย่าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

หมวด ๓

ใบอนุญาต

.....

ข้อ ๒๓ นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะ ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของ สาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไป ในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๔) บันทึกรายงานประชาคมของราษฎรในพื้นที่ใกล้เคียงกับสถานที่ประกอบกิจการหรือรายงานการทำประชาพิจารณ์ระดับตำบล
- (๕) เอกสารอื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขายำกำหนด

ข้อ ๒๕ เมื่อได้รับคำขอใบอนุญาต หรือคำขอต่อใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้อง หรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุผลจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๗ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลเขายำเท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต การขอต่อใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ตามข้อ ๒๐

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

.....

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับการกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้าไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบตามจำนวน

ข้อ ๒๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาป่า

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการ

สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุผลที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต

ทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นหนึ่งปี นับแต่วันที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

.....

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงนาม).....

(นายกิตติ มานันตพงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาย่า

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่

ลำดับที่	จำนวน	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี(บาท)
๑.	ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๕๐๐ ตัว	๓๐๐
๒.	ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๑,๐๐๐ ตัว	๕๐๐
๓.	ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ถึง ๓,๐๐๐ ตัว	๘๐๐
๔.	ตั้งแต่ ๓,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐

ภาคผนวก

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑.ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....โดย
.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล ปรากฏตาม.....
ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

- () สำเนาบัตรประจำตัว(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- () สำเนาทะเบียนบ้าน
- () สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการ
ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
- () ใบมอบอำนาจ(ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- () สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- () หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- () เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศ คือ

๑.....

๒.....

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.....

๒.....

๓.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

.....

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต

ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน

() ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.....

๒.....

๓.....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑.ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....โดย
.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล ปรากฏตาม.....ที่
อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

- () สำเนาบัตรประจำตัว(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- () สำเนาทะเบียนบ้าน
- () สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการ
ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
- () ใบมอบอำนาจ(ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- () สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- () หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- () เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศ คือ

๑.....

๒.....

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน

() ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.....

๒.....

๓.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

.....

ส่วนของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน

() ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.....

๒.....

๓.....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญญาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....อัตราค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

๒. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้องโดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑.....

๔.๒.....

๔.๓.....

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน

๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบ
กิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องไปยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อน
ใบอนุญาตสิ้นอายุ

รายการเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

[illegible]

คำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า () บุคคลธรรมดา () นิติบุคคล

ชื่อ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....เลขประจำตัวประชาชนเลขที่.....

อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกรแล้ว โดยมีรายละเอียด คือ

๑. ใบอนุญาตเลขที่.....เลขที่.....ปี.....ออกให้เมื่อวันที่.....

๒. ชื่อสถานประกอบการ.....ประกอบกิจการประเภท.....

ลำดับที่.....กำลังเครื่องจักร.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน

๓. สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
เนื่องจากใบอนุญาตของข้าพเจ้างดลงข้างตน () สูญหายหรือถูกทำลาย () ขำรดในสาระสำคัญโดยมี
หลักฐานเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือใบอนุญาต)

๒. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการ

๓. สำเนาทะเบียนบ้านของของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

๔. กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้นำสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
พร้อมแสดงบัตรประจำตัวของผู้แทนนิติบุคคล

๕. กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเองได้ ให้ผู้รับมอบอำนาจหนังสือมอบอำนาจที่
ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาแสดง

๖. กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายให้นำหลักฐานการแจ้งความ ณ สถานีตำรวจทอง
ถิ่นมาแสดง

ขอรับรองว่าข้อความใบแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้รับใบแทนใบอนุญาต

(.....)

เลขที่รับหนังสือ.....ใบอนุญาตเลขที่.....เลขที่.....ปี.....

กิจการลำดับที่.....ชื่อผู้ยื่นคำขอ.....

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ.....รับไว้เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)

ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

๒. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑.....

๔.๒.....

๔.๓.....

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน

๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องไปยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ